

అతిథిని సత్కరించటం ప్రాచీనకాలం నుండి మనభారతదేశ సాంప్రదాయమై యున్నట్లు తోస్తుంది. మన చరిత్రలో, పూర్వము, రాజులు పరదేశస్థులను గౌరవ ప్రదంగా ఆదరించినట్లుకూడావుంది. అతిథి అనే పదానికి, తిథియొరుగకుండా సర్వదా తిరుగువాడనీ, ఒకరోజుకంటే ఎక్కువ కాలము నిలువని నూతనవ్యక్తి అనీ అర్థాలు వున్నాయి. అభ్యాగతి అంటే భోజనము వేళకు వచ్చినవాడనిభావం. పూర్వం యీ అతిథులను అభ్యాగతులను సత్కరించటం గృహిణీ గృహస్థుల ధర్మంగానుండేది.

దానికి తార్కాణంగా, “అతిథులే కేర నడికిరేయైన చెట్టు, వలయు భోజ్యమ్ము లింట నవ్వారిగాగ” అని మనుచరిత్రలో, పెద్దనూర్యుడు ప్రవరుని భార్యను వర్ణిస్తాడు. అంటే, నిత్యజీవితంలో, దైనందినమూ, తమ గృహాలకువచ్చే, అతిథి అభ్యాగతులను సత్కరించి, వలసిన సపర్యలు చేయటం గృహిణీమణుల కార్యంగా వుండేదని తెలుస్తోంది. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, ‘అతిథి సత్కారం’ గృహాలక్ష్మికి విశిష్టలక్షణంగా మన పూర్వులు పరిగణించేవారు.

అయితే, కాలప్రవాహంలో, పరివర్తనల ఫలితంగా, శ్రీఘృగమనంతో మార్పులు చెందే యీ ప్రపంచంలో, నేడు, ప్రాచీన సాంప్రదాయాలకు స్థానం లేకపోవటం వాస్తవమే. మానవుడు, అత్యధికమైన విజ్ఞాన తృప్తితో కృషి చేసి, పెక్కు నూతనవస్తు పరిశోధనల

మూలంగా, మానవసంఘంలోను, దేశం లోను, మొత్తం ప్రపంచమంతటిలోను, విపరీతమైన మార్పులను కలిగించాడు.

ఆ కారణంచేతనే, సాంప్రదాయానుసారం, మన గృహిణులకుండవలసిన, భిక్షా ప్రదానం, అతిథి సత్కారం వంటి పెక్కు పనిత్రలక్షణాలు విశేషించి నిలచియుండలే నట్లు తోస్తోంది. అయినప్పటికీ ప్రాచీన కాలంనుంచి వస్తాన్న, అతిథి సత్కారం మాత్రం, నేటికీ మనకుటుంబాలలో నిలచి వుండటం, నిజంగా హర్షించవలసిన విషయం.

అతిథిని సత్కరించటం సామాన్య విషయంకాదు. అతిథియెడల గృహస్థునికి గౌరవాదరాజుండాలి. అంటే అతిథుల్ని తన గృహానికి రమ్మని ఆహ్వానించటం గృహస్థులపని; వారిని ఆదరించి, సపర్యలు చేయటం గృహిణులధర్మం. కాగా, వారికి సౌకర్యాలు కలిగించటానికి కార్యభారం గల పురుషునికి వీలుపడదు; వాటినిన్నిటిని సమ కూర్పు బాధ్యత గృహాలక్ష్మి వహించాలి. అంటే తనకు నిత్యం వుండే పనులతోపాటు, అతిథుల అవసరాలను గ్రహించి, సదుపాయాలు కలిగించటానికి, గృహిణులకు యెంతైనా ఓర్పివుండాలి. ఆవిధంగా అతిథి అభ్యాగతులను సంతృప్తికరంగా సత్కరించేవారు స్త్రీలు; ముఖ్యంగా గృహిణులే అన్నమాట.

ఈ అతిథులు, అభ్యాగతులు, అధిక సంచారపరులు; వారు విశేష సంచారానంతరం గృహస్థులయింట అతిథులై, వారు

చూసినవితలు, విషయాలను గృహిణీ గృహస్థులకు తెల్పేవారు. తైర్థికులు, అతిథులుగా వచ్చినప్పుడు, వారు, తాము సందర్శించిన పుణ్యక్షేత్రాల మాహాత్మ్యం గూర్చి గృహమేధికి వర్ణించేవారు. ఆవిధంగా, పూర్వం, అతిథులరాకవలన, గృహస్థాశ్రమంలోని వారికి నూతన విషయాలను తెలిసేవి. అతిథి సత్కారం జరుగుటవల్లనే సంచారపరులకు గృహయజమానులకు పరస్పరము ఒక బాంధవ్యవేర్పడి, విషయాలను తెలిసికోగలిగేవారు.

కాని, నేటి ప్రపంచంలో, ప్రస్తుత పరిస్థితుల దృష్ట్యా అలాంటి అవకాశాలు లేకపోవటం, శోచనీయం. నేటికీ మన అతిథి అభ్యాగతులు, కార్యక్రమాన్ని సాగిస్తున్నారనే నానమ్మకం. విశాలమైన మన దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో, అనాదినుండి పేరుగాంచిన పుణ్యస్థలాలు యెన్నో వున్నాయి. ఆయాస్థలాలకు అరుదెంచే తీర్థయాత్రాపరులు అతిథులుకదా! వారికి సౌకర్యాలు కలిగించి సత్కరించేదెవరు? ఆతిథ్యానికి పేరుపొందిన మన దేశంలో, స్వదేశవాసులను సత్కరించటానికి పరిస్థితులే అంతరాయంగా వున్నట్లు తోస్తుంది. నేడు, అట్టి సదుపాయాలను కలిగించటానికి మనకు ఆప్టే అవకాశాలుకూడా లేవు; యితరత్రా అట్టి వసతి సౌకర్యాలు కల్పింపబడ్డాయికూడా. అయినప్పటికీ, యీ ఆతిథ్యస్వీకారానికి అలవాటుపడ్డ ఛాందసులు యెవరియింటనో అతిథిగా వెళ్లటం నేటికీ జరుగుతోంది.

అంతేకాదు; మన దేశంలోని పశ్చిమోత్తర ప్రాంతాలలో నివసించే కుటుంబాలు కొన్ని నేటికీ అతిథులను సత్కరిస్తున్నాయి. అందులో ప్రధానంగా పఠానుజాతివారు యీవిషయంలో నేటికీ మార్గదర్శకంగా వున్నారు. ప్రాచీన కాలంనుండి వస్తోన్న యీ అతిథిసత్కారం, నేటి పరిణతయుగంలోనూ ప్రధానస్థానం వహించిందనటానికి యిది ఒక ప్రబల నిదర్శనం!

ఇంతకూ, మన భారత దేశం, ఆగంతుకులను ఆదరించింది. అతిథి అభ్యాగతులను సత్కరించింది. విదేశవాసులను ప్రేమ పూర్వకంగా ఆహ్వానించి, ఆతిథ్యమిచ్చి గౌరవించింది. మన భారతీయుకుటుంబాలు పరస్పరం సుహృద్భావాలతో ఆతిథ్యాన్ని పాటించుకొన్నాయి. అందువల్లనే అతిథిని సత్కరించటంలో ప్రపంచమంతటిలోను మన దేశం పేరుగడించుకొంది. ప్రాచ్యఖండంలో విశిష్టస్థానం వహించింది. భారత దేశం ఖండంతరఖ్యాతి గడించటానికి, మన స్త్రీలు చేసిన అతిథిసత్కారమే కారణం. మన దేశంలోని గృహిణీమణులు, విశాల హృదయంతో, ఓర్మితో అతిథులను సత్కరించి, గృహస్థులకు, దేశానికి పేరుగడించారు.

నేడుకూడా, చిరసాంప్రదాయానుసారమైన యీ ఆతిథ్యానికీ తగిన దోహద మీయవలసిన బాధ్యత స్త్రీలపై, ముఖ్యంగా గృహిణులపై ఆధారపడివుంది.